

i den gældende Lov om, at der under visse Omstændigheder skal erlægges en Afgift, der nu er gaaet ned til en Femtedel, altsaa den saakaldte Femtedelsafgift, ikke findes i det Forslag, jeg her forelægger, idet jeg nemlig har fulgt den Erklæring, som Folketingets Udvalg den 30. Marts 1906 enstemmigt afgav, og som gik ud paa, at disse Bestemmelser skulde udgaa, næste Gang Loven kom paa Rigsdagens Bord. Derfor har jeg strøget den. Men i øvrigt skal jeg ogsaa bemærke, at dette Spørgsmaal om Afgiften i Virkeligheden ikke er saa stort et Spørgsmaal, som det maaske blev gjort til sidste Gang, idet det nemlig viser sig, at denne Afgift i Virkeligheden ikke betyder noget nævneværdigt, hvilket vil fremgaa af de Tal, der i saa Henseende ere givne til Oplysning i Motiverne, og tidt medførte denne Afgifts Erlæggelse en hel Del Korrespondance, der i Virkeligheden ikke stod i Forhold til den Afgift, der skulde erlægges. Der er saaledes indberettet til Ministeriet ikke et, men flere Tilfælde, hvor en Afgift, der ikke var mere end 10 Øre, har udkrævet en Brevveksling af 3 Skrivelser fra Slagteriet og 2 fra Kommunen, altsaa en Portoudgift alene paa 50 Øre for disse 10 Øre. For en Kommunes Vedkommende er Forholdet dog blevet uforandret, nemlig Odense Kommune, hvor der nemlig eksisterer særlige Forhold paa Grund af en tidligere afsluttet Kontrakt, saaledes som det er ommeldt i Lovens § 8.

Endvidere kan jeg med Hensyn til Trikinundersøgelse henvise til Lovens § 7. Der er i Forslaget afhjulpet en Fejl, der var ved den gældende Lov, idet det, som Forholdet er nu, er nødvendigt at underkaste Kød en Trikinundersøgelse, selv om det er undersøgt paa et Eksportslagteri, hvis dette ikke ligger i en Kommune, som har paabudt Trikinundersøgelse. Dette er ændret ved Lovforslagets § 7.

Men i øvrigt kan jeg, som sagt, indskrænke mig til at henvise til Lovforslaget og de Forslaget ledsagende Motiver, og med disse Ord skal jeg altsaa tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

De tre første paa Dagsordenen opførte Sager kunne ikke behandles i Dag uden

Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2235); Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kierkegaard): Som det fremgaa af Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal paa 7 Medlemmer og et Mindretal paa 4 Medlemmer. Udvalgets Flertal indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens Mindretallet indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med den Ændring, som findes i Betænkningen.

Da Fristen for Regeringens Erklæring om Tilslutning til den Overenskomst, som er omtalt i Lovforslagets Motiver, udløber 1. Januar 1911, har Udvalget i høj Grad maattet paaskynde Behandlingen for ikke at volde Vanskeligheder, som muligvis kunde hindre Opnaaelsen af den Overenskomst, som vi i Grunden alle sammen ønske. Men netop derfor kan Udvalget ikke tilbageholde en stille Beklagelse over, at der er levnet det høje Ting saa liden Tid til Overvejelse af Lovforslaget, at en forceret Behandling baade i Udvalget og her i Tinget bliver den nødvendige Følge deraf. Udvalget er vel vidende om gennem Udtalelser, der ere faldne fra Landstingets Ordfører ved Sagens 2den Behandling der, at hverken det høje Landsting eller den højtærede Minister for Handel og Søfart bærer nogen Skyld i saa Henseende, men at Skylden ene og alene ligger i Forhandlingerne med den norske Regering. For-